

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23.

Utgitt 18 juni.

1928

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 9 juni. til bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 4 juli, kfr. brandlovens § 20, godkjennes som gjeldende inntil videre det av Hølen bystyre i møte den 24 mai 1928 vedtatte tillegg til det ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1916 approberte reglement for befal og mannskaper ved brandvesenet i Hølen, idet tillegget inntas som nytt litr. d. i punkt 4 og redigeres således:

«d. Maskinister ved motorsprøiten.

Disse skal alltid være 4 i antall.»

Reglementets punkt 4 vil efter det nevnte tillegg lyde således:

«Brandvernet, der består av stedets samtlige mannlige innvånere i alderen fra 15 til 60 år, inndeles i:

- a. Sprøiteavdelingen.
- b. Seil-, nedrivnings- og vannlangeravdelingen.
- c. Ordensvern.
- d. Maskinister ved motorsprøiten. Disse skal alltid være 4 i antall.

Sprøiteavdelingen har i brandtilfelle, så snart brandsignalet lyder — klokkeringning fra den på sprøitehuset anbragte klokke — hurtigst å begi sig til brandstedet og stille sig under brandinspektørens ledelse.

Seil-, nedrivnings- og vannlangeravdelingen har så vel under øvelse som i brandtilfelle hurtigst å begi sig til sprøitehuset for å føre brandmateriellet til brandstedet og for øvrig rette sig efter de givne instruks. Efter branden har de å føre materiellet tilbake til sprøitehuset.

Ordensvernet har sammen med politiet å føre den fornødne orden.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 11 juni. til lov av 20 februar 1926 om motorvogn § 19, 2net ledd, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

1. Den kongelige resolusjon av 25 juli 1913 angående bestemmelser om motorvognkjøring på hovedveiene i Sogn og Fjordane — som for enkelte veier er ophevet ved kongelig resolusjon av 15 februar 1918 og

- 11 juni. Arbeidsdepartementets skrivelser av 8 september 1926 og 13 juli 1927 — opheves herved også for de øvrige hovedveier i fylket undtagen for strekningene Erdal—Lærdal dampskibsbrygge, Fretheim—Myrdal, Rennestrøm—Lassevik og over Utviksfjellet.
2. Videre opheves den ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 8 september 1926 under punkt 2 fastsatte bestemmelse om motorvognkjøring på strekningen Bjørkum—Borgund kirke.
 3. Motorvognkjøring på efternevnte veistreknings skal inntil videre bare være tillatt forsåvidt der kjøres i følge med rutegående motorvogner eller til de klokkeslett som måtte bli fastsatt av fylkesveistyret eller etter uttalelse av fylkesveistyret av Arbeidsdepartementet:
Røneid—Myten og Skåraneset—Mosevoll, Korsvingen—Borgund kirke, Kvale—Skolden, Sande—Eidevik, Kjøs—Grodås og Videseter—Opland fylkesgrense samt om vinteren tillike Halbrend bro—Myrmel.
Foranstående innskrenkninger gjelder ikke motorsykler med eller uten sidevogn.
 4. Den kongelige resolusjon av 21 mai 1920 angående bemyndigelse for fylkesveistyret til å meddele tillatelse til å benytte små og lette personbiler m. v. og den av Arbeidsdepartementet under 13 september 1927 trufne bestemmelse angående tillatelse for enkelte selskaper og enkeltpersoner til å kjøre med motorvogn utenfor rutetider blir fremdeles gjeldende forsåvidt de kan få anvendelse efter det som foran er fastsatt.
- 12 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved der i henhold til den ved Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924 gitte bemyndigelse meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Bærum herred, Akershus fylke, i møte den 1 februar 1928 vedtatte endringer i de ved kongelig resolusjon av 7 februar 1913 approberte byggeforskrifter for Bærum, forsåvidt angår §§ 1, 6, 12 og 18, med en del av departementet foretatte forandringer.
- §§ 1, 6, 12 og 18 i nevnte byggeforskrifter skal derefter lyde således:
- § 1. Utstykning av byggegrunn i uregulert strøk må ikke finne sted forinnen utstykningsplan er innsendt til og approbert av reguleringskommisjonen. Også ved annen deling av eiendommer kan kommisjonen forlange sig innsendt delingsplan til approbasjon. Kommisjonen skal herunder påse at tomtearealet i Bærum kun i undtagelsestilfelle blir mindre enn $1\frac{1}{2}$ mål pr. tomt. Eiendomsdeling skal nektes godkjennelse og ingen tomt tillates bebygget med mindre der til det ut-

skilte areal går godkjent adkomstvei. Dog kan kommisjonen 12 juni. under særegne omstendigheter dispensere herfra. Ingen skylddelingsforretning må tillates avhjemlet medmindre reguleringskommisjonens skriftlige samtykke forevises i retten.

Forinnen tomtsalg finner sted i henhold til utstykningsplan, må adkomstveier oparbeides av parsellselgeren. I hvilken utstrekning dette skal skje, bestemmes av reguleringskommisjonen ved utstykningsplanens godkjennelse. Oparbeidede veier skal utlegges til almindelig benyttelse. Reguleringskommisjonen kan dog med formannskapetets samtykke tillate at veioparbeidelsen overføres på parsellkjøperen. Selgeren skal da i salgskontrakten og hjemmelsdokument innta en av reguleringskommisjonen godkjent bestemmelse herom. Parsellselgeren kan ikke kreve særskilt erstatning av kjøperen for utgifter ved oparbeidelse av adkomstveier hvis han ikke har gjort anmerkning herom i salgskontrakt og hjemmelsdokument. Sådanne veier plikter den som har foretatt utparselleringen å holde i tilfredsstillende stand inntil vedlikeholdsplikten i tilfelle er overtatt av andre. Er en vei påtagelig skadet av trafikk eller naturbegivenheter, kan reguleringskommisjonen nekte videre utstykning og bebyggelse langs den, inntil veien igjen er bragt i en efter reguleringskommisjonens skjønn tilfredsstillende stand.

Ved bebyggelse kan reguleringskommisjonen treffe bestemmelse om det antall våningshus, uthus o.l. som skal tillates opført på hver tomt, likesom kommisjonen kan forlange sig forelagt bebyggelsesplan til godkjennelse. Så vel bebyggede som ubebyggede tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand efter bygnings- og reguleringskommisjonens påvisning.

§ 6. Så lenge et strøk ikke er fullt regulert, eller hvor særskilte byggelinjer ikke er fastsatt i reguleringsplanen, treffer reguleringskommisjonen nærmere bestemmelse med hensyn til en bygning beliggenhet, avstand fra gate eller vei m. v. Som regel må i så fall ingen bygning tillates opført i mindre avstand fra midten av forbiførende offentlig eller privat vei enn 12,5 m. (kfr. lov av 27 juli 1896 §§ 6 og 9).

§ 12. Ingen bygning eller innhegning må tillates opført forsåvidt den ved sitt utseende efter bygnings- og reguleringskommisjonens skjønn vil virke skjemmende for omgivelsene eller for vedkommende strøk.

Frittstående stillaser, vegger, skur, blikkgarasjer, skytebaner og større telter som tjener til utsalgssteder, forlystelser eller lignende, som ikke er fast forbundet med jorden, må også anmeldes og kan av bygnings- og reguleringskommisjonen nektes opført, når de efter kommisjonens mening vil virke skjemmende eller hindrende for utsynet og oversikten.

12 juni. § 18. Bygningssaker, som i alle forhold tilfredsstiller gjeldende lover og vedtektsbestemmelser, kan avgjøres av bygningschefen, dog må alle fasader forelegges bygnings- og reguleringskommisjonen. Bygningschefen kan også approbere deling av eiendommer der foregår overensstemmende med approbert delingsplan, når vedkommende eiendommer ligger til godkjente veier. Enhver sådan avgjørelse kan innankes for kommisjonen, likesom kommisjonen til enhver tid har adgang til å forlange sig atter forelagt samtlige saker til avgjørelse.

Kongelig resolusjon av 19 november 1920 angående tomtesalg og veioparbeidelse bortfaller.

14 juni. Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder har stadfestet en av Foldal herredsstyre den 21 mai 1927 vedtatt beslutning om ophevelse av §§ 8, 9 og 10 i de gjeldende politivedtekter for herredet.

15 juni. Lov om endringer i og forlenget gyldighet av lov om industrielt hjemmearbeid av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 31 mai 1928 sålydende:

I.

Loven om industrielt hjemmearbeid av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923, skal — med de endringer som er nevnt under II — inntil videre bli ved å gjelde, dog ikke lenger enn til 30 juni 1933.

II.

Følgende bestemmelser i loven skal lyde så:

§ 9, 2net ledd. Finner rådet efter undersøkelse, at lønnsforholdene i et yrke er utilfredsstillende, kan det beslutte å nedsette en lønnsnevnd til å fastsette minstelønn for yrket eller grener av det. Rådet kan beslutte selv å fastsette minstelønn (jfr. paragraf 15, siste ledd), når det finner dette ubetenkelig og det faller særlig vanskelig å få nedsatt en lønnsnevnd. Beslutningen kan også gjelde flere yrker under ett. Der kan nedsettes en felles eller flere særskilte nevnder. Før rådet fattar sin beslutning, skal det innhente vedkommende kommunestyres uttalelse.

§ 14, 2net ledd. I kunngjøringen skal arbeidere og arbeidsgivere, deres mulige sammenslutninger og andre, som

har interesse i kjennelsen, opfordres til innen 14 — fjorten 15 juni.
— dager å komme med uttalelse om den. Uttalelsen skal sendes gjennom nevnden, som ledsager den med sin erklæring. Nr. 1.

§ 15. Når den i § 14 satte frist er utløpet og saken er tilstrekkelig oplyst, treffer Hjemmearbeidsrådet sin beslutning. Rådet kan enten godkjenne den minstelønn som nevnden har satt, eller gjøre forandringer i den eller sende saken tilbake til nevnden til ny behandling.

Rådet skal påse, at de i forskjellige yrker, for forskjellige arbeider og på forskjellige steder fastsatte minstelønns-satser står i rimelig forhold til hverandre.

Godkjennes nevndens avgjørelse, skal rådet fastsette tidspunktet for dens ikrafttreden. Dette må ikke falle tidligere enn 14 — fjorten — dager etter godkjennelsen. Hjemmearbeidsrådets beslutning skal offentliggjøres i Norsk Kunn-gjørelsestidende og i øvrig på den måte rådet finner tjenlig.

Sendes saken tilbake til nevnden, skal Hjemmearbeids-rådet angi fremgangsmåten ved den nye behandling og de synsmåter som skal legges til grunn. Angivelsen er bin-dende for nevnden.

Utskrift av nevndens nye kjennelse skal snarest mulig sendes Hjemmearbeidsrådet. Rådet følger fremgangsmåten etter § 14 i det omfang det finner påkrevet, og avgjør derefter saken.

Hjemmearbeidsrådet kan (jfr. § 9, 2net ledd) fastsette minstelønn uten at saken først blir behandlet av en lønns-nevnd. Det skal i så fall på forhånd i fornøden utstrekning rådføre sig med vedkommende arbeidsgivere, arbeidere og helserådet. § 9, 2net og 3dje ledd, § 11, § 12, § 13, 1ste og 2net ledd og denne paragrafs 2net ledd får tilsvarende anven-delse. Rådet skal fastsette tiden for minstelønnens ikraft-treden og sørge for at alle vedkommende blir underrettet.

§ 20, 2net ledd. Rådet kan enten selv fastsette ny minste-lønn eller gi den lønnsnevnd, som har foretatt den tidligere fastsettelse, i oppdrag å fastsette ny minstelønn eller det kan til sakens behandling beslutte nedsatt en ny nevnd.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 15 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

15 juni. Lov om tillegg til lov av 16 juni 1927 om Nr. 2. forbud mot salg av usløiet torsk i Lofoten og Vesterålen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 31 mai 1928 sålydende:

Lov av 16 juni 1927 om forbud mot salg av usløiet torsk (skrei) i Lofoten og Vesterålen gjøres gjeldende for hele opsynsdistriktet.

Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 15 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

15 juni. Kongelig kunngjørelse om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1928 av til innenlandsk forbruk avhendet brennevin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 8 juni 1928 fattet sådan beslutning:

«Fra 1 juli 1928 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin, som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 20 pct. av bruttosalg-beløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus som efter spesiell bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, videnskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å frita for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke, som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymers, toalett-vann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen, og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller beføiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og Tolldepartementet.»

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 15 juni 1928.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 4 i lov nr. 11 av 17 juli 1925 om Svalbard fastsettes nedenstående almindelige forskrifter om læge- og sundhetsforholdene samme sted:

Lægevesenet.

§ 1. Norske læger har rett til å utøve lægevirksomhet på Svalbard. Utenlandske læger må fra 1 juli 1929 ha bevilling av Kongen.

§ 2. Enhver læge som praktiserer på Svalbard, har plikt til

- a) ved tilfelle av farlig epidemisk smittsom sykdom, tuberkulose og kjønnssykdom i smittsom form å utferdige de nødvendige foreløbige bestemmelser for å hindre smitte.
- b) å gi melding til sysselmannen om smittsom sykdom som under a) nevnt, om sinnssykdom og dødsfall samt beretning om sundhetsforholdene og drift av sykehus, alt efter nærmere regler som blir fastsatt av medisinaldirektøren,
- c) å utstede dødsattest,
- d) når det kreves av sysselmannen å gi opplysninger og sakkyndige erklæringer om sundhetsforhold eller sykdomstilfelle — sistnevnte erklæringer mot godtgjørelse som i mangel av mindelig overenskomst fastsettes av medisinaldirektøren.

Det almindelige sundhetsvesen.

§ 3. Sysselmannen kan treffe de foranstaltninger som er nødvendig for å fjerne eller forebygge forhold som er skadelige for den almindelige sundhet. I dette øiemed har han adgang til selv eller ved nogen annen som han har bemyndiget dertil, å foreta undersøkelse i privat bolig eller på privat grunn, men sysselmannen må på forhånd underrette vedkommende om, at sådan undersøkelse vil bli foretatt og hvem der skal foreta den.

Forsåvidt der kreves utlegg av det offentlige, er hans bestemmelser avhengig av at der er midler til rådighet i øiemedet.

§ 4. Beboelseshus skal være forsvarlig opført av godt materiale, varme og trekkfri og forsynt med passende ildsteder. I hvert rum må der ikke være flere personer enn at hver får tilstrekkelig luftmål, som regel ikke under 10 m.³

§ 5. Sysselmannen kan forby bruk av rum som anses skadelig for sundheten.

§ 6. Husdyr undtagen hund og katt må ikke huses i beboelsesrum eller rum som brukes som opbevarings- eller tilberedningssted for matvarer.

15 juni. § 7. Ved beboelseshus og arbeidssted skal der være privet i fornødent antall. De skal være således beliggende og innrettet at det ikke kommer lukt eller tilsig derfra til beboelsesrum, opbevarings- eller tilberedningssted for matvarer, vannbeholdere eller vanntak for mat- og drikkevann.

§ 8. Fast avfall skal henlegges i beholdere, som i dette øiemed anbringes ved hvert beboelseshus eller kjøkken. Disse beholdere skal tømmes til regelmessige tider — minst én gang om uken — hele året rundt, og avfallet kjøres bort til et sted i så stor avstand fra beboelsen at ulempe eller fare for sundheten ikke oppstår.

Hver vår skal foretas en almindelig oprydning og opbrenning av det som måtte ha samlet sig i anlegget av utbrukte gjenstander m. v. i vinterens løp.

§ 9. Ved utøvelse av jakt og fangst må døde dyr eller rester av sådanne ikke efterlates i nærheten av bebodde steder.

Når der som følge av hvalfangst eller annen fangstvirksomhet på havet driver døde dyr eller rester av sådanne iland i nærheten av bebodde steder, er sysselmannen berettiget til å forlange av vedkommende utøver av fangstbedriften, at dyrekroppene eller restene fjernes, og sysselmannen kan i tilfelle besørge dem fjernet for vedkommendes regning.

§ 10. Vanntak og vannbeholdere for mat- og drikkevann skal holdes fri for forurensninger.

§ 11. Matvarer skal opbevares i rene beholdere og beskyttes mot støv og annen forurensning. Den som håndterer varene skal iaktta den største renslighet.

§ 12. Bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler må ikke brukes, selges eller overdras på annen måte. Det er forbudt å bruke eller selge nærings- og nydelsesmidler som kommer fra steder hvor der ikke blir iakttatt tilbørlig renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse. Sysselmannen kan som kontrollmyndighet kreve utlevert de nødvendige prøver og kan beslaglegge og om nødvendig tilintetgjøre sundhetsskadelige varer og gjenstander.

Basillebærere for farlig smittsom sykdom må ikke delta i fremstilling, håndtering eller forhandling av nærings- og nydelsesmidler.

Smittsomme syke.

§ 13. Den som lider eller frykter for å lide av smittsom sykdom (derunder tuberkulose og venerisk sykdom) er pliktig til å søke læge og i tilfelle underkaste sig undersøkelse, desinfeksjon og lægebehandling, om nødvendig på sykehus, for å hindre utbredelse av smitte.

§ 14. Hus eller rum til isolasjon av sådanne syke kan 15 juni. sysselmannen forlange avstått mot erstatning efter skjønn, hvis ikke sådant hus eller rum ifølge gjeldende regler eller avtale pliktes stillet til rådighet.

§ 15. Utgiftene ved undersøkelse, isolasjon, behandling og desinfeksjon på Svalbard av syke som her nevnt som ikke påhviler arbeidsgiver eller nogen annen og som heller ikke på grunn av uformuenhet kan utredes av den syke selv, bæres av det offentlige av dertil bevilgede midler på Svalbardbudgettet. Det samme gjelder utgiftene ved hjemsendelse.

§ 16. Sysselmannen kan treffe de forføininger som ytterligere måtte være påkrevet for å stanse utbredelse av smitte og bestemme at smittsom syk skal sendes til sitt hjemsted. Dette gjelder også skib som kommer til Svalbard med sådan syk ombord.

Sinnssyke.

§ 17. Når nogen er eller antas å være blitt sinnssyk, skal hans nærmeste pårørende, husbond eller arbeidsgiver såvidt mulig foreløbig treffe de forholdsregler som skjønnes nødvendig for den sykes og hans omgivelers sikkerhet og sørge for at den syke blir tilsett av læge så snart dertil er anledning.

§ 18. Tilfelle av sinnssykdom skal snarest meldes til sysselmannen av vedkommende som nevnt i § 17.

§ 19. Sysselmannen treffer de forføininger som ytterligere måtte anses nødvendig om lægetilsyn og den sykes behandling, og kan beslutte at den syke holdes i forvaring under forsvarlig bevoktning.

§ 20. Sinnssyke skal som regel snarest mulig sendes til sitt hjemsted. Bestemmelsen under §§ 14 og 15 om isolasjonsrum og utgifter skal også gjelde sinnssyke.

Gifter og medisiner.

21. Gifter og lægemidler som efter norsk lov bare kan selges fra apotek, er det forbudt å innføre til Svalbard av andre enn dem som har tillatelse dertil av vedkommende departement.

Det er likeledes forbudt andre enn dem som har bevilgning hertil av departementet eller sysselmannen, å falby, selge eller overdra på annen måte sådanne stoffer som ovenfor nevnt.

Giftige stoffer må opbevares således at uvedkommende ikke får adgang til dem.

§ 22. Sysselmannen kan inntil videre gi praktiserende læge på Svalbard tillatelse til å innføre gifter og lægemidler samt til å dispensere lægemidler i den utstrekning som er

- 15 juni. nødvendig for lægens virksomhet. Nærmere bestemmelser herom kan gis av departementet.

Straffebestemmelser m. v.

§ 23. De beslutninger som sysselmannen fatter i henhold til forskriftene, kan forandres eller opheves av vedkommende departement. De blir dog — i den utstrekning sysselmannen bestemmer — gjeldende inntil departementet har truffet annen bestemmelse.

§ 24. Overtredelse av foranstående forskrifter og de med hjemmel herav fattede beslutninger straffes efter den almindelige straffelovs § 357 forsåvidt ikke strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

§ 25. Forskrifter og beslutninger kan kreves opplått i beboelsesrum og på arbeidssted.

§ 26. Forhold som er skadelige for sundheten eller som strider mot forskriftene kan forlanges rettet innen en av sysselmannen fastsatt frist.

§ 27. Foranstående forskrifter trer i kraft 1 januar 1929.

- 15 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 117, 2. ledd, bestemmes at nevnte lov inntil utgangen av 1929 ikke kommer til anvendelse på forsikring mot regnvær og flomskade, dog således at denne dispensasjon for sistnevnte forsikringsarts vedkommende kun gjelder skade på annet enn bygninger.

- 15 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 35 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 bestemmes:

1. De i kongelig resolusjon av 9 november 1923 omhandlede maskindagbøker skal være trykt av en av Sjøfartskontoret hertil godkjent boktrykker.
2. Bestemmelsen i post 1 gjøres gjeldende når maskindagbok skal autoriseres for et skib efter 1 januar 1929.

- 15 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

- I. Bestemmelsene i punkt II i kongelig resolusjon av 3 oktober 1924 om kringkastingen gjelder også leilighetsvis salg eller utleie av så vel ubrukte som brukte enkelte mottagerapparater eller deler av sådanne apparater for radiokringkasting.
- II. For sådan avhendelse som nevnt i foranstående punkt I kreves ingen autorisasjonsavgift. Tvilstilfelle avgjøres av telegrafdirektøren.

- 15 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 og beslutning av 20 april 1927 av herrestyret i Ogdal herred, Nord-Trøndelag fylke, stadfestes ny § 8 i de ved kongelig resolusjon av 26 april 1918 approberte skogvedtektor for herredet, sålydende:

§ 8. Krav om blinkning må innsendes til herredsskogmesteren hvert år så tidlig som mulig og helst innen 1 august. 15 juni.

Krav om utvisning som ikke er innkommet til herredsskogmesteren — fra skogeier i vernskogen innen 15 september (se vedtektene) og fra andre skogeiere innen 1 oktober — kan ikke ventes å bli utført så tidlig at drift kan igangsettes første driftsår. Småpartier kan meldes inn senere og utblikes, dersom vær og føre tillater det.

Kongelig resolusjon, hvorved Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å nedsette tollene på katoder, støpte skinner og lignende ledningsmateriell av kobber og aluminium til industrielt bruk, når den bearbeidelse varen har undergått, er uvesentlig i forhold til dens verdi. 15 juni.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.